

SIS- JA NUORTA-FINNMÁRKKU DIGGEGODDI - INDRE OG ØSTRE FINNMARK TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 01.05.2024 i Sis- ja Nuorta-Finnmárkku diggegoddi - Indre og Østre Finnmark tingrett,

Sak nr.: 23-195563TVI-TIOF/TTAN

Dommer: Dommerfullmektig Henrik Floer

Saken gjelder: Midlertidig forføyning

Tanavassdragets Fiskeforvaltning
v/leder Benn Larsen

Advokat Helge Aslaksen Ravna

mot

Hans-Erik Varsi

Advokat John Christian Deighan
v/advokatfullmektig Theodor Karlsen

KJENNELSE

Tanavassdragets Fiskeforvaltning (heretter «TF») v/leder Benn Larsen har begjært midlertidig forføyning overfor Hans-Erik Varsi (heretter «Varsi») med følgende påstand:

1. TF Fellesmøte for laksebreveiere avholdt i Sirma 28.10.23 kjennes gyldig.
2. Hans Erik Varsi forbys å gjennomføre fellesmøte 6. januar 2024. Varsi plikter å trekke tilbake innkallingen
3. «Konstituerende» TF-møte 21.11.2023 med mindretallsfraksjon bestående av de 4 representanter for stangfiskere valgt av kommunene, Karasjok og Tana, kjennes ugyldig. Dette illegitime møtets tildeling av signatur og prokura trekkes tilbake.
4. Oppstartsmøte av TF den 3.12.2023 kjennes ugyldig, jfr. TF sine vedtekter § 17.
5. Hans Erik Varsi dømmes til å dekke Tanavassdragets fiskeforvaltning sine sakskostnader for tingretten.

I begjæringen er det anført at møtelederne for fellesmøtet avholdt i Sirma 28.10.23 (påstanden punkt 1) var habile og at de er gyldig valgt inn som TF-medlemmer.

Under påstanden punkt 2 har TF anført at innkallingen er ugyldig som følge av at vilkårene for å avholde møtet ikke er til stedet og at Varsi dessuten ikke var kompetent til å innkalle til fellesmøte. Videre er det anført at innkallingen i seg selv er ugyldig ettersom den er i strid med kravet til innkallingens innhold.

Under påstanden punkt 3 og 4 anføres det at møtedeltakerne ikke har kompetanse til å handle på vegne av TF og at møtene uansett ikke er beslutningsdyktig på grunn av for få deltakere til stedet samt at krav til innkalling av møtet ikke er fulgt.

Varsi har bestridt anførselene og prinsipielt gjort gjeldende at saken må avvises. Det er anført at man ikke kan få midlertidig forføyning for TFs krav, og at representantene for TF som har besluttet å begjære midlertidig forføyning ikke var kompetent til å fatte en slik beslutning. Varsi har videre anført at begjæringen retter seg mot feil part, ettersom Varsi har opptrådt i rollen som direktør for TF og ikke som privatperson.

Subsidiært er det gjort gjeldende at begjæringen ikke tas til følge da det ikke er sannsynliggjort noen hovedkrav og at det heller ikke foreligger noen sikringsgrunn.

Varsi har krevd sakskostnader dekket av representantene som deltok i beslutningen om å gå til sak som solidarisk ansvarlig, herunder Benn Larsen, John Nystad, Dan Vidar Rasmus, Maret Guhttor, Rune Aslaksen, Oskar Trosten og Hartvik Hansen.

Rettenns vurdering:

Retten har kommet til at begjæringen ikke tas til følge.

Etter tvisteloven § 34-2 første ledd kan midlertidig forføyning vanligvis bare besluttes dersom både kravet det begjæres forføyning for og en sikringsgrunn er sannsynliggjort. Dersom det er fare ved opphold kan det besluttes midlertidig forføyning selv om kravet ikke er sannsynliggjort, jf. andre ledd.

Retten anser det unødvendig å ta standpunkt til om saken må avvises eller om TF har slike krav mot Varsi som påstått, for retten kan i alle fall ikke se at det i begjæringen eller etterfølgende prosesskriv er anført noe som tilsier at det foreligger noen sikringsgrunn etter tvisteloven § 34-1, selv om det skulle bli supplert med ytterligere bevisførsel. Retten kan heller ikke se at det foreligger fare ved opphold, jf. tvisteloven § 34-2 andre ledd.

Det følger av tvisteloven § 34-1 at det kan besluttes midlertidig forføyning når

- a. Saksøktes adferd gjør det nødvendig med en midlertidig sikring av kravet fordi forfølgningen eller gjennomføringen av kravet ellers vil bli vesentlig vanskeliggjort, eller
- b. Det finnes nødvendig for å få en midlertidig ordning i et omtvistet rettsforhold for å avverge en vesentlig skade eller ulempe, eller for å hindre voldsomheter som saksøktes adferd gir grunn til å frykte for.

Påstanden punkt 1, 3 og 4

Slik saken fremstår for retten er TFs påstand punkt 1, 3 og 4 underliggende hovedkrav i saken mellom partene, og en forføyning for disse krav vil innebære en foregrepet gjennomføring av hovedkravet som ikke kan oppnås ved en *midlertidig* sikring etter tvisteloven § 34-1 bokstav a, jf. Rt-2009-154 avsnitt 16. For påstanden punkt 1, 3 og 4 må derfor sikringsgrunn sannsynliggjøres etter bestemmelsens bokstav b, herunder at det må finnes nødvendig med en midlertidig ordning i et omtvistet rettsforhold for å avverge vesentlig skade eller ulempe, eller for å hindre voldsomheter som Varsis adferd gir grunn til å frykte for.

Spørsmålet er om det etter en objektiv vurdering vil innebære vesentlig skade eller ulempe dersom en forføyning ikke gis. Denne vurderingen beror på en sammensatt vurdering av blant annet hvor viktig det omtvistede forholdet er for TF, hvor stort behov TF har for midlertidig forføyning, hvor inngripende en forføyning vil være, Varsis adferd m.m., jf. Rt-2002-108. Muligheten for rettslig og faktisk kompensasjon for en eventuell skade er også relevant ved vurderingen, jf. Rt-2000-1293.

Retten kan ikke se at en midlertidig forføyning for påstandens punkt 1, 3 og 4 er nødvendig for å få en midlertidig ordning mellom partene for å avverge vesentlig skade eller ulempe.

Retten viser til at TF i påstanden punkt 1 krever at sitt eget vedtak skal kjennes gyldig. Kravet er begrunnet i at møtelederne i møtet hvor vedtaket ble fattet har vært habile. Retten kan ikke se at en midlertidig forføyning om at møtelederne var habile og at vedtaket fattet på møtet var gyldig vil avverge noen vesentlig skade eller ulempe for TF. I denne vurderingen har det blitt lagt vekt på at det ikke fremstår som et særlig stort behov for en midlertidig forføyning om dette spørsmålet, da det 6. januar 2024 skal avholdes et nytt fellesmøte i TF og avholdes nytt valg (jf. nedenfor om påstanden punkt 2). På dette møtet kan medlemmene i TF ta opp spørsmålet blant sine egne og eventuelt angripe vedtak som fattes i dette møtet. Retten har også lagt vekt på at Varsis adferd etter rettens syn ikke fremstår som kritikkverdig. Varsi har handlet i tråd med innkommet klage på saksbehandlingen under fellesmøtet den 28. oktober 2023, og har innhentet vurderinger og uttalelser fra advokatfirmaet Haavind og Klima- og miljødepartementet i kraft av å være direktør i TF. Varsi har således etter rettens syn handlet i tråd med TFs interesser i saken. Slik retten ser det vil en midlertidig forføyning om at vedtaket på fellesmøtet 23. oktober 2023 (påstanden punkt 1) er *gyldig* ikke avverge noen vesentlig skade eller ulempe.

For påstanden punkt 3 og 4 viser retten til at TF i begjæringen eller etterfølgende prosesskriv ikke har sannsynliggjort at det er nødvendig med en midlertidig ordning for å avverge en vesentlig skade eller ulempe. Retten kan heller ikke se at en forføyning om møtenes ugyldighet vil være nødvendig for å få en midlertidig ordning for å avverge en vesentlig skade eller ulempe, ettersom det er innkalt til nytt fellesmøte og valgt 6. januar 2024.

Slik saken fremstår kan retten heller ikke se at det foreligger noen fare ved opphold.

Påstanden punkt 2

For at begjæringen om midlertidig forføyning hva gjelder påstanden punkt 2 kan tas til følge må Varsis adferd gjøre det nødvendig med en midlertidig sikring av de underliggende krav fordi forfølgningen av kravene, eller gjennomføringen av dem, vil bli vesentlig vanskeliggjort, jf. tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav a.

Etter rettens syn vil gjennomføringen av fellesmøtet og et nytt valg den 6. januar 2024 ikke vesentlig vanskeliggjøre en forfølgning, eller gjennomføring, av kravene i påstandens punkt 1, 3 og 4 som retten anser for å være de underliggende hovedkrav i saken. Fellesmøtet er det øverste beslutningsorganet i TF, og vedtak fra fellesmøtet kan påklages og angripes på vanlig måte. En gjennomføring av nytt valg kan etter rettens syn ikke vanskeliggjøre gjennomføringen av TFs krav om at fellesmøtet av 23. oktober 2023 var fri for saksbehandlingsfeil, eller at de aktuelle møter i punkt 3 og 4 i påstanden var ugyldige.

Retten kan heller ikke se at en forføyning om at gjennomføringen av møtet 6. januar 2024 forbys er nødvendig for å få en midlertidig ordning for å avverge en vesentlig skade eller ulempe. Ved denne vurderingen viser retten til begrunnelsen under påstandens punkt 1, 3 og 4 ovenfor.

Retten kan ikke se at det foreligger fare ved opphold.

Vurdert ut fra saksframstillingen i begjæringen og etterfølgende prosesskriv har retten kommet til at det ikke foreligger sikringsgrunn for noen av påstandene til TF. Det er ikke adgang til å ta begjæringen til følge, og den forkastes derfor etter tvisteloven § 32-7 tredje ledd.

Saken er behandlet uten muntlig forhandling. Partene har rett til å kreve etterfølgende muntlige forhandlinger, jf. tvisteloven § 34-3.

Sakskostnader

Reglene i tvisteloven kapittel 20 gjelder i saker om midlertidig sikring, jf. tvisteloven § 32-2. Retten kan ilegge sakskostnader også i sak som avgjøres uten innkalling til muntlig forhandling, jf. tvisteloven § 32-10.

Retten ber om at sakskostnadsoppgaver innleveres retten innen fredag 12. januar 2024 slik at retten kan ta stilling til nødvendigheten av kostnadene.

SLUTNING

Begjæringen forkastes.

Retten hevet

Henrik Floer

Veiledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.